

La música pròpia de les festivitats de Manresa

Gloria Ballús i Casòliva

Introducció

Manresa, com altres poblacions, té diverses "músiques" -melodies anònimes o d'autor- que són pròpies i úniques lligades a dates o esdeveniments concrets que han donat lloc a les seves festivitats i celebracions. Són melodies característiques que continuen vives i que podem escoltar any rere any.

Exceptuant-ne algunes d'anònimes, la majoria són músiques d'autors manresans o vinculats a la ciutat, i s'han incorporat paulatinament, a través de les diferents versions o harmonitzacions, en els esdeveniments ciutadans i formen part de la nostra vivència; són músiques nostres, són músiques pròpiament manresanes.

D'aquest caire són les músiques del Correfoc i les deis balls de les figures que conformen la imatgeria -els Gegants, la Pubilla i l'Hereu, els Nans, l'Àliga, els Gegantons, i els Cavallets de Sant Jordi- a les quals es fa referència en enregistraments en cd i en els llibres editats per l'Ajuntament de Manresa, dins la col·lecció "Patrimoni Festiu".

D'altra banda hi han referències documentals de balls que s'havien ballat, malgrat no se n'esmenti la música, i de cançons que s'havien cantat, algunes de les quals van ser recollides per músics manresans i estan integrades en el llibre *El Centre Excursionista de la Comarca de Bages: 1905-2005. Cent anys de vida musical*.

Caldrà, també, referir-nos a les altres melodies -amb o sense instrumentació- que formen part del patrimoni musical i que estan vinculades estretament a les diferents festivitats manresanes: la Festa de la Misteriosa Llum, la Festa Major, la Setmana Santa, la Festa de Sant Ignasi, i les Festivitats a l'entorn de les devocions de la Mare de Déu.

A més aquestes obres estan enregistrades en cd. El primer cd *Músiques de Manresa*, fou editat a l'any 1994 per Radio Manresa, entitat que administrava les Festes de la Llum d'aquell any. Un nou enregistrament *Músiques de Manresa ... Religioses*, editat per l'Ajuntament de Manresa, a l'any 2003, dins una col·lecció de quatre cds, cantat íntegrament per la Capella de Música de la Seu, sota la direcció de Marc Marcet. Aquest cd integra la majoria d'obres de caire religiós que podem sentir en les diferents festivitats de la ciutat>.

Festa de la Misteriosa Llum

En referència a la Festa de la Llum podem dir que la melodia principal és la deis *Goigs de la Llum*, pròpia i característica de la festivitat, totalment viva i popular, que ha servit com a *leitmotiv* de diferents obres.

Al voltant del tema deis goigs hi ha la també popular *Marxa de la Llum*; el compositor Francesc Juanola va es-

criure una sardana *La Llum de Manresa*, que estrenà la cobla La Principal de Bages, el 1928, i que és costum repetir en la celebració del dia 21 de febrer de cada any; i Manel Camp també la va aplicar -conjuntament amb la *Marxa deis Armats*- en la seva *Minorisa Suite*, a l'any 1973, que interpretava el grup manresà "Fusion".

Goigs de la Llum

D'autor anònim, és realment una peça vocal que està molt popularitzada i que es canta en diferents actes de la Festa de la Misteriosa Llum, i que trobem amb el títol de *Goigs de la Misteriosa Llum* o *Goigs de la Miraculosa Llum*.

La tradició de cantar els Goigs de la Llum en referència al misteri de la Llum, ja la trobem en la publicació *Historia deis Gloriosos Martyrs Sant Maurici, Santa Agnès, y Sant Fructuós ab los dos Diacas, Auguri, y Eulogi: y de la trasllació deis seus cosos Sants*, a la ciutat de Manresa, del Pare Fra Joan Germes, de l'Orde de Predicadors. En el Pròleg de l'edició feta l'any 1696 hi ha un relat del misteri de la Llum i anota **los goigs molt antics se cantan tots los Disaptes del any**. Per tant, queda constància de que a l'any 1696 ja s'esmenta que es canten uns goigs "molt antics".

La primera versió editada deis *Goigs de la Llum* -encara que sense

De la Col·lecció de D. Joan B. Batlle

Goigs de la Llum impresos l'any 1739

música però amb el disseny pròpiament deis goigs- fou impresa per Joan Veguer, de Barcelona, i estan datats l'any 1739. Els trobem a la col·lecció del llibreter Joan Baptista Batlle, de l'any 1925, que els va incloure en el seu recull *Los Goigs a Catalunya en lo segle XVIII*.

A l'any 1812, trobem documentats els Goigs en la publicació *Relació històrica de la vinguda de la llum o aparició del misteri de la Sma. Trinitat en la Iglesia de N. Sra. del Carme de la Ciutat de Manresa als 21 de Febrer del any 1345*, pel M.R.P.Fr. Lluís Soldevila, religiós carmelita, mestre i doctor en Sagrada Teologia, editat per la impremta Abadall, a Manresa, a sol·licitud deis administradors de la Festa d'aquell any. Gil Peix, Juan Cortada, Juan Burrell, Jo-

sep Soldadell, Joaquim Pla, Josep Coma, Francisco Peix i Albert Galí.

En l'explicació de la festa del dia 21 de febrer, diu:

Primerament en lo mercat immediat al 21 de Febrer, fa públicament la Ciutat la festa de la llum per medi del public pregoner, acompanyat de tota la Música del Cor de la ciutat, comensant en la plassa del mercat en hora en que major lo concurs axí de ciutadants com de gent de la comarca, seguint tota la Ciutat los pregons, a la manera que se publican las Majors Solemnitats, en dita Ciutat.

En la vigilia canta solemnes completas, Salve y goigs de la llum la Reverent Comunitat del Carme en la capel/a de la Sma, Trinitat, a quals assisteix un extraordinari concurs de Ciutadants.

COBLES DE LA MIRACULOSA LLUM.

A_que_lla llum res - plen -
 dent tan gen - til cla - ra i
 pu - ra la Tri - ni - tat nos fi -
 gu - ra, mis - te - ri tan ex - cel -
 lent. Poc a_bans que fou mig -
 di - a, sent lo temps clar i se -

Cançoner de Mn. Francesc de P. Baidelló

Lo dia 21 es frequentada la Iglesia y altar de la Santissima Trinitat de quasi tota la Ciutat, pues la major part, encara que purs jornalers y que per lo sustento de sas familias necesitan del treball/ quotidiá, ab tot espontaneamente se abtenen de treball/ar en obsequi de la Santissima Trinitat.

A les deu se canta lo offici ab la major solemnitat, assistint en cos format lo molt Illuste Ajuntament, y predicantse en el/ lo sermo de la Santissima Trinitat alusiu a la llum de el/a expressiva; y essent la nominació del Predicador de la elecció del cos de la Ciutat.

A la tarda de dita festa, comensan a las dos a seguir lo curs de la professó las estatuas agigantadas, com en los dias de festivitat mes alegres; y a las quatre de la tarda se cantan solemnes completas y salve per la Reverent Co-

munitat de dit Monestir, y entretant arriba lo llustre Ajuntament format en cos, y después de arribat immediatament comensa la professó, portant sota Talam un gran y hermós trono sobre el qual es esculpida la Santíssima Trinitat, cantant la Reverent Comunitat en tot lo curs lo *Te Deum laudamus*, alternant ab la música los versos, y seguint tota la carrera de les professons generals, no 5015 lo llustre Ajuntament, sinó també un concurs tant gran del poble, que al regresar a la Iglesia queda esta tota plena a pesar de ser de tanta capacitat. Arribada la professó la Iglesia se fineix lo *Te Deum*, e immediatament se cantan los goigs de la lllum, responnent a cada strofa tot lo poble, los quals per contenir la historia de la lllum, tant ben aplicada al misteri de la Santíssima Trinitat, causan una sensible devoció y alegría en tots los fidels en la Iglesia congregats com se pot colligir de lo contengut en ells, que son del tenor següent:

Goigs de la Misteriosa Llum

Aquella lllum resplendent
tant gentil, clara y pura:
la Trinitat nos figura
Mysteri tant excellent.

Per la aygua que passava
en las terra del Bisbat,
ab gran entredit estava
aquesta noble Ciutat,
set anys continuament
durá semblant desventura
fins que arribá la cura
de ma del Omnipotent.

Poch abans que fou mitx dia
sent lo temps clar y ceré
veien la lllum que venia
per rescat de nostre be;
de Monserrat certament
parti tan alta ventura
perque la Verge procura
sempre lo be de la gent.

Estant la gent impensada
de un cas tant singular,
la lllum Santa y delicada
al Carme sen va entrar;
tots hi anavan corrent,
en Ciutat ningu atura,
veren la lllum, en la altura
de la clau mes preminent.

Una part en gran claror
entra dins la Trinitat;
laltre en Sant Salvador
ab consemblant igualtat,
laltra sens fer moviment
en la clau restá segura
de sobras de gran dulçura
ploraba la demes gent.

Las Campanas repica van
sens que ningu las tocás,
los Frares a Deu lloaban
de tant extremissim cas,
las horas en continent,
la lllum de nostra ventura
hisqué dalt per la obertura
restant lo Poble contento

Lo Bisbe que visitaba
en Sant Pons prop Sant Pedor
lo gran entredit alsaba
ohint lo cas ab fervor
plorant molt amargament,
ab genol/s en terra dura
diu jo no vull mes rotura
ab mon poble ni ma gent.

La distinció que feu
es mirall molt verdader,
tres Persones, y un sol Deu
un ser voler, y poder,
o encubert ornament,
distinció, y juntura!
O difícil tancadura!
O profundo fonament!

Tornada

Aquella lllum resplendent
tant gentil, clara, y pura
la Trinitat nos figura
Mysteri tant excellent

A l'any 1817, es publica el sermó eucarístic *Manresa afligida. Manresa consolada y reconocida o Los Consuelos del prodigio de la luz y el agradecimiento a este prodigio*"; que pronuncià el P. Fra Gregorio de Falcet, caputxí, el dia 21 de febrer de 1817, en la solemne acció de gracies que cada any celebra la M. I. Ciutat de Manresa a l'església deis RRPP Carmelites amb assistència del cos del M. I. Ajuntament. S'hi inclou el text de los **Goigs de la Luz, por ser sensible la ternura, la devoción y alegría que causan, no ha parecido impropio**

ponerlos aquí en el mismo idioma que se cantan.

En la relació històrica publicada' pels Administradors de la Confraria de la Santíssima Trinitat, el dia 1 de febrer de l'any 1853, que relata la vinguda de la lllum, inclou el mateix text deis goigs que el de l'any 1812, i en referència a la celebració de la festivitat, diu:

El día de mercado inmediato a la festividad, hace la Ciudad publicar la fiesta por medio del Pregonero, acompañado de la música: como se acostumbra hacer por las publicaciones de la fiesta mayor.

La vigilia de el/a, día 20 de Febrero, se cantan a las 7 de la tarde, solemnes completas, Salve y Gozos en la Capilla de la Sma. Trinidad.

*A las 10 de la mañana siguiente, se celebrarán los Divinos Oficios a toda orquesta, con panegírico alusivo a la fiesta; en el que asiste el l/mo. Ayuntamiento en cuerpo. A las 2 de la tarde de este día empiezan los Gigantes a recorrer las cal/es por donde debe pasar la Procesión: y a las 4 se cantan completas y Salve, mientras l/ega el l/mo. Ayuntamiento para asistir a el/a. En esta Procesión que sigue el curso de las generales de la Ciudad, se lleva bajo Palio, colocada sobre una hermosa peaña, la Imagen de la Sma. Trinidad; cantándose en todo el curso el *Te Deum laudamus* alternando los Sacerdotes los versos con la música. Al regreso de la Procesión a la Iglesia se concluye el *Te Deum* y luego después se cantan los Gozos llamados de la Luz (porque continen la historia de ella) respondiendo el pueblo la vuelta con grande fervor, a la fin de cada Estrofa.*

Més endavant, en fa referència l'humanista manresà Oleguer Miró, a l'any 1882, en la seva monografia *La Misteriosa lllum, que en testificació y evidencia del misteri de la Santíssima Trinitat, envià l'omnipotent a la ciutat de Manresa, als 21 de febrer de 1345, a la portada: Escrita per D. Oleguer Miró y Borrás, distingida ab lo premi ofert per l'Excm. Sr. Arquebisbe de Sevilla, Dr. D. Fra Joaquim l/uch y Garriga, en lo Certámen Cetalanista de la Joventut Católica de*

Barcelona, celebrat en l'any 1882.

És la primera vegada que s'inclou la partitura del *Goigs de la Llum*, a més de l'explicació del misteri, malgrat no en sabem l'autor. A més del text dels Goigs, hi ha la música per a Cor i acompanyament. Cal remarcar que la Tornada es a una veu i les cobles o estrofes a dues veus. (A més, a continuació hi figura la partitura de la *Marxa de la Llum*).

En el 1896, una altra publicació *Entredicho de Manresa y venida de la Santa Luz*, en l'escrit de l'alcalde Francisco Gallifa i Gomis, també s'inclou el text del *Goigs de la Miraculosa Llum*.

Joaquim Sarret i Arbós, en el seu relat de la festa de la Llum¹³ (1901), situa el cant dels *tradicionals goigs del dia* a la vigília, a l'església del Carme, després de les Completes.

Mn. Francesc de Paula Baldelló també coneix els *Goigs de la Llum* i els inclou amb lletra i música en el seu *Cançoner Popular Religiós*, amb el nom de *Cobles de la Miraculosa Llum*, publicat l'any 1932; i en fa un comentari musicològic:

(...) Un document escrit, corresponent al segle XVII, el trobem en els goigs de la Miraculosa Llum, que es canten a la ciutat de Manresa. Aquesta melodia ens és coneguda mercès a les recerques del notable historiador manresà, Oleguer Miró i Borràs, i s'ha conservat fins als nostres temps i és encara ben coneguda i estimada dels manresans. Un alt testimoni ens dona fe de la seva vel·lúria i de la seva popularitat, Fr. Joan Germes, de l'ordre de Predicadors, notable pels seus estudis d'investigació històrica, ens diu que aquests goigs són molt antics i que en el seu temps (1607) ja es cantaven cada dissabte. Per tant, si ja eren populars a principis del segle XVIII, bé els podem considerar com a fills d'una època més reculada.

La melodia és ben interessant musicalment i plena de sentiment religiós. Es mou tota en mode menor, tan propi d'aquesta mena de composicions, admetent el setè grau natural o accidental, segons les frases. Les terceres que comencen a la coble, creiem que han estat sobreposades, seguint l'ins-

tint que té el poble d'harmonitzar totes les tonades, amb terceres, o com vulgarment diem, a duo. És evident que aquesta melodia originàriament fou concebuda sense l'additament de terceres, i cantada d'aquesta manera té una major gràcia. Tant és així, que en el compàs onzè, desapareixen les terceres i les veus es resolten en unisó perquè aquest fragment, per la seva especial modalitat, no comporta aquell acompanyament que fereix l'orella d'una manera irresistible. Tanmateix, ens ja semblat un deure donar a conèixer aquesta composició tal com l'hem trobada escrita en l'obra del Dr. Miró.(...)

Deis *Goigs de la Llum* hi ha una versió per a piano de Josep Masuet i Curtó, de l'any 1933; i diferents versions corals dels directors de l'Orfeó Manresà: Joaquim Pecanins i el mestre Blanch, i la de Mossèn Miquel Augé, organista de la Seu, a tres veus.

La de Joaquim Pecanins -que signa amb el pseudònim Víctor Eugeni-, l'estrenà l'Orfeó Manresa per la Festa de la Llum de 1918. La primera audició d'aquesta versió, a 4 veus mixtes i amb l'acompanyament d'un quintet de corda (violí 1, 2, viola, violoncel i contrabaix), fou interpretada en el concert de gala de l'Orfeó Manresa, com a tancament del concert. En la referència a *Cròniques del Orfeó Manresà*¹⁴, s'indica:

Els populars "Goigs de La Llum" tantes vegades estrafets barroerament tan en la lletra com en la música pel popletxo, hem d'aturar-nos respecte aquest particular, perquè d'una cosa que molts considera ven molt minsa, ell [Pecanins] n'ha extret el seu veritable valor, donant-li tot el relleu, i enriquint-ho en un conjunt econòmic que feu a tothom l'efecte d'una vulgaritat convertida en una meravella.

La versió del mestre Miquel Blanch, director de l'Orfeó Manresà, a 4 veus mixtes, es va estrenar el dia 21 de febrer de 1930 i és la versió que actualment es canta.

A l'any 1927, l'Orfeó Manresa va cantar els goigs seguint encara l'harmonització de Joaquim Pecanins i el mestre Blanch va escriure una co-

lumna al diari *El Pla de Bages* on queda palès la importància que donava a la música d'aquests goigs.

La valor d'uns goigs

Haviem sofert la suggestió de que la tonada dels Goigs de la Miraculosa Llum era una vulgaritat musical, una tonada lamentable, una d'aquelles tonades insubstancials, sense vida, que el poble no esguarda amb consideració.

Heus aquí que hem assajat els Goigs de la Miraculosa Llum -l'Orfeó Manresà els cantarà ben amorós en la diada commemorativa del miracle-, i hom fruïa, hom gosava un bell càntic pietós, una joieteta essencialment manresana; un esqueix preciós del vel/ poble fidel, mística melodia qui fent anys i més anys ha arribat a nosaltres amb fesomia encara, amb batecs nets de contaminació profana.

I digueu-me, perquè el poble n'ha fet d'aquest càntic pietós una mena d'interpretació irreverent i pletxerosa? No ha sabut copsar la seva expansió ingènua, evocativa de fets que foren cars als nostres avantpassats i devem respectar tots els manresans?

La tonada dels goigs de la Miraculosa Llum és d'un valer musical força important. Es ben modulada, ben construïda, té una gràcia tota melangiosa plena de fervor, respira un aire consemblant al de la melodia gregoriana, característica que sovinteja en les cançons populars de nostra terra.

Cal doncs fer estimar aquest cant popular nostre, cantant lo dignament, artísticament, fer viure la seva bellesa evocativa, posar, en fi, al lloc que li correspon, aquesta melodia, germana bessona, sens dubte, dels temps que ocorregueren diversos fets transcendents, entre ells el de la Miraculosa Llum a la ciutat de Manresa.

Però els *Goigs de la Llum* també han donat per fer sàtira de la vida quotidiana de Manresa. Prova d'això és el text que reproduïx el *Setmanari La Llanterna*, del dia 23 de febrer de 1899¹⁵, amb un text que fa ironia sobre la llum elèctrica. Segons el Dr. Josep M. Gasol -l'humorista Sixte Rebordosa, conegut popularment amb el pseudònim de *Llampbrocs*, és l'autor d'una paròdia dels Goigs que dedica a

la llum elèctrica, que signà com a "Llum de Ganxo", com a crítica de tres industrials manresans que subministraven el corrent elèctric a la ciutat, a finals del segle XIX.

Goigs de'l Llum Eléctrich

*Aquella llum inclement,
tant opaca y tant impura,
un triumvirat nos figura
que pelá a l'Ajuntament.*

*Per lo mal llum que donaba
de'l gas avants l'alumbrat
molt amohinada estava
aquesta noble ciutat.
molts anys continuament
durá semblan desventura,
fins que n'arribà la cura
ab la llum incandescent.*

*Cinch anys fá qu'al mateix dia
vintihú del mes de Febrer,
ab gran pompa y alegria
sa inauguració es va fer.
en pels, per tot ornament
coberts de blava pintura
d'aquella llum de foscura
se rebé l'adveniment.*

*A la Plassa transformada
en un camp d'ajusticiar
aquella llum desitjada
al cap y al fi va arribar:
tots hi anaban corrent,
en ciutat ningú s'atura,
per presenciar tal ventura
la Plassa s'omplí de gent.*

*De'ls archs voltaichs l'explendor
tot Manresa ha entusiasmat;
que feyan massa claror
á l'Empresa li ha semblat
y perquè son moviment
al ulls no causi tortura,
darlos de baixa procura
com higiénich pensament.*

*Quants menos rals ne costaban
los llums de nostres carrers
claror mes bona donaban
qu'are que'n costan molts mes.
Ningú aquesta cosa entent,
qui resóldrerla procura
no sab com hi ha mes foscura
anan los llums en augment.*

*Quant l'arcalde figuraba
aquell Quico guapo y ros,
era quant ne treballaba
l'Eléctrica sense repós:
llashoras en continent
la llum de nostra ventura
arribá á tant grant altura
que deixá blava á la gent.*

*Lo que ab l'Eléctrich se veu,
es mirall molt verdader
perque compendrer pogueu
de l'empresa el recte fer.
¡Oh caciquisme potent!
¡Oh triumvirat de cordura
que hasta ab rateras procura
agafá'l pacient client!*

Tornada

*Aquella llum inclement
tant opáca y tant impura
un triumvirat nos figura
que pelá á l'Ajuntament.*

Llum de Ganxo

Hi havien altres versets, també satírics (i potser irreverents), que graciosament el poble cantava amb humor, i que encara algunes persones grans ho recorden, com els següents:

*Els pagesos van al Carne /
només fan que veixinar
fan pudor de cols i trunfos /
i ganyes de bacallà.*

*El rector i la majordoma /
feien beguda al balcó
veient la llum que venia /
els va caure el petricó.*

*I tots hi anaven corrent /
al darrera de la gent
menos el capellà de la Guia /
que es bevia l'aiguarent.*

Malgrat tot, cal destacar que la versió que encara actualment es canta el dia del Pregó oficial de la Festa de la Llum, al saló de Sessions de l'Ajuntament, i a la Missa solemne del dia 21 de febrer, a l'església de la Mare de Déu del Carne, té el mateix text que trobem ja documentat el 1739, només amb el català normalitzat, crec

que és un fet important que cal remarcar i valorar.

En referència al fet de la Miraculosa Llum, també hi ha una obra teatral *L'Auca de la Sèquia*, amb un pròleg i tres actes, original de Joan Vilanova i Roset. Les il·lustracions musicals eren de Damià Rius i Josep M. Mestre Miret: la cançó *La regadora*, era una variant o a semblança de la cançó popular *Un pobre pagès*, que cantava el poble al final del primer acte: la partitura original *E/s Cabridets*, quan arribava el Bisbe, en el segon acte, i *Addio a la Sèquia* amb el tema musical *d'Adéu a la vida*, de l'òpera *Tosca*, de Puccini, que cantava com a parodia el regidor de l'Ajuntament Jaume d'Artés, representant la desesperació del dia 20 de febrer de 1345. Al final de l'obra es cantaven els *Goigs de la Llum*, que eren seguits per tot el públic del teatre.

La regadora

*Un pobre pagès / tenia una vinya
i tenia un camp / regar no podia.*

*tra-la-ra-la-la-la / perquè no plovia
tra-la-ra-la-la-la / perquè no plourà.*

*En baixava a l'hort /
a cercar hortalisses
son mortes les cols /
són seques les figues*

*Ja feia set anys /set, que no plovia
i el pobre pagès / d'angoixa moria.*

E/s cabridets

*Som les xiques ovelletes
les més tendres i blanquetes
del vostre ramat, senyor.
Hem deixat el corralet,
l'hem deixat tot sol, solet,
per venir a rebre el Pastor.*

*Beee, beee, beee, benvingut siau,
a la ciutat
Beee, beee, beee, beneiu-nos si us plau
ben aviat*

*Si voleu que vos tres obres
sien completes de sobres,
dau-nos aigua per anar nets.
L'anima prou la renteu,
però del cos, no veieu
que van bruts els cabridets?*

Addió a la sèquia

Estiamo fochuto; / senza acqua la terra,
senza verdura l'horto, /
la collita fache pena;
l'estraperlo fragrante.
Ai, quina desgracia!
Oh dolci canale de Manresa, /
nostro tormento!
La bella ducha dil bagno / nio celli.
Addio per sempre il sogno mio d'amore
l'acqua no arriba e moro excomunicato
E non ho amato mai tanto la Sequia.

MARXA DE LA LLUM

Fragment de la Marxa de la Llum en la monografia d'Oleguer Miró

La representació d'aquesta obra s'ha fet diverses vegades a càrrec de manresans (no pas d'actors), alguns relacionats amb el Gremi de Sant Lluç, que voluntàriament han volgut fer l'obra. Aquesta representació es va estrenar el 27 de desembre de 1956, i es va repetir el 21 de febrer de 1975 i el 22 de febrer de 1997.

Més modernament s'han fet noves obres teatrals amb música, com la de l'any 2001, que celebrant el seu centenari, l'Orfeó Manresa, dirigit per Lluís Arguijo, va fer la versió *El Retable de la Llum*, amb text de Joan Barbé i música de Manel Camp; i l'any 2007, amb el nom de *L'Auca de la Llum*, se'n feu una altra versió; les cançons amb música de Ferran Debant i lletra de Joan Barbé, eren cantades pels mateixos intèrprets, que foren enregistrades en cd.

Marxa de la Llum

Aquesta marxa basada en els *Goigs de la Llum* era interpretada per la Banda de Música en la cercavila que feia a la vigília de la festivitat.

La versió per tecla -orgue o piano- és del compositor i músic major de la banda del Batalló de Muntanya de Reus, Silvestre Peñas Echevarria (1933), molt integrat en l'ambient musical manresà, que va fer-ne també l'harmonització per a Banda.

Posteriorment, a l'any 1946, en va fer un arranjament Damià Rius Vilella, professor d'instruments de metall a L'Escola Municipal de Música de Manresa, compositor i director del Conservatori de Música i de la Banda Municipal. La versió per a cobla és de Josep M. Sola (1990).

Hi han unes versions més antigues de la *Marxa de la Llum*: la del mestre Antoni Vives (1867) i la del mestre Francesc Vallés (1873); i la que inclou, com ja he dit abans, Oleguer Miró en la seva Monografia *La Misteriosa Llum*.. editada l'any 1882.

També hi ha una versió de Mn. Francesc Escorsell, mestre de capella i organista de la Seu, de l'any 1884, que titulada *Paso Doble que se toca en Manresa anunciando la fiesta de la Llum en su vigilia al medio dia*, i la de l'organista Mn. Miquel Augé per harmònim.

Fragment relacionat amb la Festa de la Llum, extret de l'article *La música pròpia de les festivitats de Manresa* de la Revista DOVELLA - Revista cultural de la Catalunya central - núm. 95 - Primavera 2008 - Dossier *La recerca del Cançoner Popular a la comarca del Bages*